

הכתוב לחיים

ממאמריו של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א

תמרון קרקעי בעצה?

בתחבולות תעשה מלחמה - שועלי שמשון
סקירה בטחונית לאור הפרשה

הכתוב לחיים

ממאמריו של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א

בתחבולות תעשה מלחמה - שועלי שמשון | סקירה בטחונות לאור הפרשה

מתקבצים המה י"ב הבנים לסביבות מטת אביהם בן הקמ"ז המקבצים לשמוע את אשר יקרא אותם באחרית הימים. בקש לגלות להם את הקץ ונסתלקה ממנו שכינה. (בראשית מט א')

ג) נקמה נוספת נטל מהם כשהכה אותם שוק על ירך - פרשים עם הולכי רגל מכה גדולה.

ד) כאשר שלשת אלפים איש מיהודה יורדים אל סעיף סלע עיטם כדי לאסרו וליתנו ביד הפלשתים ואסרוהו בשני חבלים עבותים חדשים, צולחת עליו רוח ה' ונמסו אסוריו מעל ידיו ומוצא הוא לחי חמומו טריה ומכה על ידה אלף איש מהפלשתים, וקורא למקום רמת לחי. (ט"ו)

ה) תחלת קלקולו בעזה דכתיב (טו) וילך שמשון עזתה, לפיכך לקה תחילה בעזה. וכשנודע לעזתים כי שמשון נמצא בתוכם ארבו לו כל הלילה בשער העיר וצפו להרגו עם אור הבקר. ושמשון בכחו הרב הסיע את דלתות שער העיר ושתי המזוזות עם הבריה והטעינים על כתפיו שהיו רחבים ששים אמה (סוטה י"ז) ועלה עמהם את ההר אשר על פני חברון.

אך מאחר שראהו [יעקב לשמשון] מת - אמר לישועתך קויתי ה'!

לאחר שהאשה מנחל שורק דלדלה את כחו, דלדלה את לבו ודלדלה את מעשיו בהסירה ממנו את שבעת מחלפות ראשו וסר ה' ממנו אחזו בו הפלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה ואסרוהו בנחשתים להיות טוחן בבית האסורים.

ובהחל שער ראשו לצמח מחדש נתאספו סרני הפלשתים לזבוח זבח גדול לדגון אלהיהם ויקראו ויוציאו את שמשון מבית האסורים כדי שישחק לפנייהם והעמידוהו בין העמודים.

הנשך עקבי סוס - ויפל רוכבו אחור, ודוגמתו מצינו בשמשון שלפת את שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו. וזוהו נקם נקמת אחת משתי עיניו מהפלשתים.

לוחם יחיד כיחידו של עולם וכשפיפון ההולך בדרך יחיד מכה ומפיל בפלשתים חללים רבים, עוקר ממקומן שערי ודלתות עזה, מכה אלף איש בלחי החמור - מביאים את הזקן לסבור שבימיו תבא הגאולה והוא יהא בזמן המשיח - עד שרואהו שמת יחד עם כל נאספי הבית מקוה

הוא לישועת ה' שתבא מגואל אחר. בתוך והבעיר מגדיש ועד

•••

לתשומת לב מקבלי ההחלטות!

תורו ובקשו אחר מי
שרוח ה' מפעמת בו
והשכינה מקשקשת

לפניו כזוג, באדם
שהוא מעין שמו של
הקב"ה ושיש בכחו
להגן על כל ישראל,
או לפחות אמצו את
דרכי פעולותיו ושלחו
זוגות שועלים הנושאים

לפידי אש והבעירו
מגדיש ועד קמה ועד
כרם זית בלא שתפול
שערת אחת מחיילינו
ארצה ובלא מתים

במערכה.

ובעיקר יצא הכרוז לפני
כל העם: לישועתך -
קויתי ה'. ושוא תשועת
אדם. באלקים נעשה
חיל והוא יבוס צרינו

•••

אך נותן הוא את עיניו הצופיות למרחוק ורואה הוא מי מצאצאיו ססבור הוא בו שהוא מלך המשיח (בראשית רבה - צ"ה יט) ושהגאולה האמיתית מגעת בימיו. (שם כ')

וזהו שמשון העתיד לעמוד משבט דן ואותו ברך האב - דן ידין עמו כאחד כיחידו של עולם שאינו צריך סיוע במלחמה וכמאמרו - פורה דרכתי לבדי, כך שמשון העומד מן אינו צריך לאחרים שיסייעו אותו.

והמשילו לשפיפון עלי דרך ההולך יחידי בדרך ובשונה משאר כל החיות המהלכות זוגות וזוגות, וכשם שהנחש נקמן כך בקש שמשון שיעזרהו הבורא ליקום נקמת אחת מעיניו.

יש בנותן טעם לעקוב אחר פעולותיו המלחמתיות של שמשון שדמה בהם ליחידו של עולם מאחר ואויביו היו אנשי פלשת ויושבי עזה אשר גם אנו עומדים עתה בנקמה לה' על המכה האיומה שהכנונו בגזרת שמים ביום שמיני עצרת האחרון, ואנו נצבים כולנו ומתיראים מלצאת מלחמה כוללת כנגדם. סדנא דארעא חד הוא, ארץ פלשת ובירתה עזה והעם היושב בה אשר מקדש וקורא מלחמה כנגד נזיר האלקים שהזיר המלאך את אמו מבטן והורה לה את משפט הילד היולד בה.

בעת ההיא פלשתים מושלים בישראל, ומאת ה' היתה זאת למצוא עלילה שמחמתה יוכלו להתגרות בהם.

א) והמה חרשו בעגלתו זו אשתו שבכתה לפניו במשך שבעת ימי המשתה והציקתו לגלות לה את פתרון החידה אשר חד לפני המרעים, והיא גלתה לבני עמה הפתרון שאין מתוק מדבש שנמצא ויצא מגלית הארי העז וכדי לפרוע למגידי החידה את המובטח להם - שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים, ירד לאשקלון והכה ברוח ה' שצלחה עליו שלשים איש ולקח מלבושיהם ואת חליפותיהם. (שופטים ט')

ב) בהודע לו כי אבי אשתו נתנה לאחד משושביניו החליט נחרצות לעשות רעה עם הפלשתים, ובמבצע נקם מפעים ומזהיר ובלא לסכן שום אדם שלח בשדות ובקמות הפלשתים שלש

לתשומת לב מקבלי ההחלטות!

תורו ובקשו אחר מי שרוח ה' מפעמת בו והשכינה מקשקשת לפניו כזוג, באדם שהוא מעין שמו של הקב"ה ושיש בכחו להגן על כל ישראל, ושיכול לזקוף לזכותו עשרים ושתיים שנה ששפט את ישראל ולא אמר לאחד מהם העבר לי מקל ממקום למקום. או לפחות אמצו את דרכי פעולותיו ושלחו זוגות שועלים הנושאים לפידי אש והבעירו מגדיש ועד קמה ועד כרם זית בלא שתפול שעת אחת מחיילינו ארצה ובלא מתים במערכה.

ובעיקר יצא הכרוז לפני כל העם: לישועתך - קוית' ה'. ושוא תשועת אדם. באלקים נעשה חיל והוא יבוס צרינו.

ב.

אבי האומה ועמודו של עולם שמשעה שנגמל התחיל לשוטט בדעתו והיה תמה היאך אפשר שיסבב היקום את עצמו ובלא שיהא לו מנהיג, ולא היה לו מלמד או מודיע בדבר מפני שמושקע היה באור כשדים בין עובדי העבודה זרה הטפשים... עד שידע שיש שם אלוך אחד והוא מנהיג הגלגל והוא ברא הכל ואין בכל הנמצא אלוך חוץ ממנו. וכיון שהכיר וידע התחיל להודיע לעם שאין ראוי לעבוד אלא לאלוך העולם ולו ראוי להשתחוות ולהקריב ולנסך כדי שיכירוהו כל הברואים וראוי לאבד ולשבר כל הצורות כדי שלא יטעו בהן. וכיון שגבר עליהם בראיותיו בקש המלך להורגו, נעשה לו נס [אשר הוצאתיך מאור - יציאתו מאור הכבשן שהשליכו שם המלך נמרוד] ויצא לחרן. (פ"א מעבודה זרה)

בנו של הממריד את הבריות על קונם ויוצרים בראותו את המופת שנעשה לכן תרח שמאס בגילולי בית אביו - נדבק בו והיה לדולה ומשקה מתורתו לאחרים הוא דמשק אליעזר.

והתחיל לעמוד ולקרות בקול גדול... והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה... וכיון שהיו העם מתקבצין לו היה מודיע לכל אחד לפי דעתו עד שהחזירוהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו - אלפים ורבות - והם אנשי בית אברהם.

ובהגיע יום פקודה בו נאלץ אברהם לצאת ולהציל את לוט בן אחיו שנלקח

בשבי ביד ארבעת המלכים שהביסו את מלך סדום ומלך עמורה, פונה הוא כה וכה וירא כי אין איש מאותם אלפים ורבות שיחוש לעזרתו, ונאלץ היה להוריק בזהב הרבה את חניכיו ילידי ביתו כדי שיהיו מוכנים לבא עמו בנפש חפצה (נדרים לב. וברא"ש) ולא מצא לבב מי שיהא נאמן לפניו ועמו אלא את אליעזר שגימטרית שמו - שמונה עשר ושלוש מאות - חתומה לנצח בספר הישר להודיע כי הוא לבדו נצטרף עם האדם הגדול שבענקים לרדוף ולסייעו במלחמת מצוה זו.

יתן כעפר חרבו - קקש נדף קשתו, ירדפם יעבר שלום, ארח ברגליו לא יבא. (הפטרות לך)

ר' יהודה אומר - אברהם היה משליך עליהם עפר והוא נעשה חרבות, קש ונעשה חצים. (בראשית רבה מג"ד)

וכן מעיד בן משק ביתו לשם - שכאשר באו עליהם מלכי מזרח ומערב הושיב הקב"ה את אברהם לימינו והיה זורק עפר ונעשה חרבות, קש ונעשה חיצים. (סנהדרין קח.)

והיא שעמדה לנחום איש גם זו המלומד בנסים שכאשר הוחלפה מתנתו בעפר הופיע אליהו לפני נציגי המלכות והציע להם להשתמש באותו עפר ולכבוש על ידו את אותו מחוז שנבצר מהם לכבוש עד תתה. (סנהדרין קט.)

ובעת צרתנו - עת צחצוח חרבות וכונוס ראשי גייסות לנקום מלחמת ה' בחמאס שפרעו בנו ביום שמיני עצרת, טוב נעשה באם נשנן ונחזיק במעוז דברי בן אמוץ בשמו של ה' אלוקינו (בהפטרות) המחזיק ימינו והאומר לנו אל תיראו כי אני עזרתיכם.

ונהי' כתולעת יעקב שמכה את הארזים בפה כך אנו נתפש אומנות אבותינו שהיו זועקים לפניו בעת צרותיהם והיה כחם בתפילה שבפיהם, ונבטח בו שכל דבריו אמת וצדק שיאמצנו אף יעזרנו ואף יתמכנו בימין צדקו ויראנו היאך כל הנחרים בנו יבשו ויכלמו, והיו כאין ויאבדו אנשי ריבנו. נבקשם ולא נמצאם, ואנשי מלחמתנו יהיו כאין וכאפס. והוא ישימנו למורג חרוץ חדש בעל פיפיות, ובו נדוש הרים ונדוקם, ונשים את הגבעות כמץ.

ישראל ואומות העולם מדיינים, ואומות העולם אומרים - בשבילנו נברא העולם. אומרים ישראל תבא השעה ואתם רואים בשביל מי נברא העולם - בהם יתקם תזרם רוח תשאם.

ואנו נגיל בה' ובקדוש ישראל נתהלל!

זכות העלון נודבה לישועת החטופים שישובו מהר לביתם ולגבולם אכי"ר

מה הקשר בין ערבות אוקראינה ולשטחי הכינוס בעוטף עזה?
מה הקשר בין תפילת ליל יום הכיפורים ולפרשת פגסוס?
מה הקשר בין חדשות לר' חיים קנייבסקי זיע"א?
מה הקשר בין רב החובל לחיסוני הקורונה?
מה הודיע ריש לקיש לדור שלנו?
מתי היא שעת המבחן?

התשובות נכתבו במהלך שלושת השנים האחרונות... פרטים בשבוע הבא...

הישיבה הגדולה ביתר עילית

בראשות מורינו הגאון ר' חיים אקרמן שליט"א

טע"י עמותת שב שמעתתא ע.ר. 580098846

הס' ה'צ"ט אהל משה, ו'לפ"ג

צו 8 - אהל בוגיניו

בימי חנוכה אלו ושלח צבב היא צדקה לבו צקקים סוף צ"ט יולג' אהל
הקבל אכמתים כהים לבסוד משה האכזבים שמשלו בנו והבנינו היום הלצת מנה
נצמת, והוציאו ציבור משה אהל, מלפנות למאות שנחמון משה פני
האצקה ונחמו ונשאלו הצדקה האכזביות היום פיות יצרי.

אחרי ואשמן את כרולת קודם ופילת הנצילה עז החלל שיחמנו בואנו
החומות קייטל"ה, ושמונו נוסף להוציא רב באם נוכח לו לנבקים אלו מקל קייטל"ה
אנצבים לשמוץ אהינו, ושמוץ לחפיתנו, ושמוץ לחמנו האהור.
אך באם חו נצוצים אלו הנוצ נוכח זה אפולצים אלו בכרולת לבולת לערכם יוצים
אלו צ'נול"ה קולט סוף ואסור - עין נפיות מאלף הצמים עם משה לויא, עם אהל אהל
האסוכה עינו הוא תפלה ובלא יסמו מלחם חמנו ומה הנה בקולות והאפיוקים, וצק ס קו
עזר ונצרי השאפים לקרקע את יסודות הקולות לבב חמנו להלחם - מי יוצר זמן יוצר צצו
החומות קייטל"ה, ובסוד הפנים חמנו יוצרים לזמן קולות, להחילונע לזולת בצצוץ להגיש
לאכזבו - ולמה הנה - ונשאלה טאלת עמר.

אנאל חוסו על נפלותם, בתים נאלתם הנבוקות וילקיים - וצצו את החולת
על ס אגפיה. התקפלו אנפלות יום ה' הגולת והנוכח החמלח ובלא וחצו בקק בתים
להוכיח אפילו ית לשאלים אחר לחומות טובה על באור פניק משה על תופת חיים
וצצוץ אחרות.

הקולט שלום בלכם
וחיים אקמת

